la ~ojn, kiam okazas diversaj faktoj : fervoja, lajda ~aro. ~montrilo. Turniĝanta vergeto por indiki la ~on ĉe horloĝo. Ĉiu~e. Je ĉiu ~o : vi devas trinki ĉiu~e du kulerojn de liu medikamento. Po~e. Por ĉiu ~o : la seruristo postulus dek frankojn po~e.

hordo Z. 1 Nomadaro, nomada popolo. Kp Tribo. 2 Nomada bandaĉo : la Elernulo sendis sur Judujon ~ojn da Haldeoj Z. 3 Senorda, sendisciplina k malbonfara bando.

* Hordeo. Grena unujara vegetaĵo el fam. gramenacoj, kies grajnoj estas uzata por fari krudan panon, por nutri bestojn aŭ por fabriki bieron (hordeum).

Horizonto. 1 Ĉirkaŭa linio, kie finiĝas nia vidkapablo, k kie la tero ŝajnas kuniĝi kun la ĉielo: anlaŭ liaj okuloj etendiĝis vasta ~o; la suno staris proksime al lu ~o?; malaperi de la ~o; (t): diversaj teorioj k projekloj aperas k luj malaperas de la ~o; la politika ~o nubiĝis. Kp perspektivo, pelizacio, pono. 2 (t) Limigita regiono, el kiu ne eliras la spirito; amplekso de la penso: tio plivastigis lian spiritan ~on; la ~o de tiaj homoj ne transpusas la limojn de ilia malvasta lundo; tiu scienca ellrovo malfermas novajn ~ojn; griza, sen~a vivo.

- * Horizontala. Paralela al la suprajo de seninova akvo, rektangule kruciganta kun la vertikala linio de la loko : $\sim a$ ebenajo ; $\sim a$ pozicio.
- *Horloĝo. Aparato por mezuri la tempon k nuontri la horojn: sabla, suna ~o; poŝ~o, mur~o; jen grincas la vek~o; mia ~o montras la dekan; slreĉi ~on. ~isto. Homo, kiu fabrikas aŭ zorgas la ~ojn.

hormino . G. de labiacoj, longviva herbo kun grandaj bonodoraj floroj, kultarata kiel ornama planto (horminum).

Horoskopo. Observado pri la situacio de iuj planedoj aŭ stelaroj, je la horo de naskiĝo de infano, laŭ kiu la astrologoj pretendis antaŭdiri la estontan sorton de tiu infano: starigi ies ~on. Kp aŭguno, profetaĵo.

Hortensio. Arbeto el fam. de saksifragacoj, kun belaj longdaŭraj floroj (hydrangea hortensia). * Hortulano. Birdo el ordo de paseroj, kies karno estas tre delikata (emberizu hortulana).

Hospitalo. Ejo, kie oni kuracas, ordinare senpage, malriĉajn malsanulojn. Kp sanatorio.

- * Hostio (K). Senfermenta rondforma oblato, konsekrota aŭ konsekrita dum la meso. ~ujo. Sanktigita vazo por konservi konsekritajn ~ojn. ~montrilo. Ornamita ~ingo, ĝenerale similanta radiantan sunon, uzata por prezenti la Eŭkaristion al adoro de fideluloj.
- *Hotelo. Domo, kie la vojaĝantoj povas pagante loĝi k plejofte ankaŭ manĝi; gastejo. ~Isto, ~mastro. Posedanto aŭ administranto de ~o.

 $hu\ Z$. Interj. por inciti aŭ insulte timigi, ofte ŝerce.

hubo Z Δ . lama kampomezuro, havanta ĉirkaŭ 10-15 hektarojn.

*Hufo. Korna piedbazo de multaj bestoj: ~o de ĉevalo, bovo, porko, kupro. ~fero. Arkforma plata ferpeco, kiun on najlas al la piedoj de ĉevaloj k muloj por eviti difektiĝon de la ~oj. ~feri (tr). Najli feron al ĉevalo. ~obati (ntr). Forte bati per ~piedo. Unu~ulo. Besto, kies ~o estas nature nofendita: ĉevalo k ĉiuj ĉevalparencaj bestoj (azeno, zebro kc), estas unu~uloj, bovo, porko, kapro estas du~uloj.

Humo. Nigrebruna tero, konsistanta el malkomponiĝintaj vegetaĵoj, uzata kiel sterko ĉe ĝardenkulturo.

Humana. Posedanta ia kompatemon, helpemon, homamon, kiuj estas la plej noblaj kvalitoj de la homo: oni ne povas esti justa, se oni ne estas ~a; ne~a kruelajo. ~eco. Eco de ~a homo. ~lgl. Igi iun ~a: ~iji millistojn, sovaĝulojn. ~lsmo. Doktrino, serĉanta en la helenlatina civilizo la plej bonan rimedou por ~igi k klerigi la homaron (Kp klasika, ilelenismo). ~isto Z. Fakulo studanta la helenlatinan civilizon k la antikvajn klasikajn literaturojn.

Humero. Osto de la brako, liganta la kubuton al la ŝultro.

*Humila. 1 (iu) Volonte sin malaltiganta; malfiera: ~u antaŭ, kun, kontraŭ polenculoj; ~a servislo; ne iras